

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Παρακαλῶ νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σου τὴν ἀκολουθοῦν ἐκθεσίν μου.

Δὲν ἀποτείνομαι εἰς ὅλους ὅσοι φαίνονται ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν ἀναφορὰν πολιτῶν τινῶν τῆς Ὑδρας, γεγραμμένην τὴν 23 Ἰουνίου 1831, καὶ ἀφορῶσαν τὴν νέαν ἐκλογὴν τῶν Δημογερόντων τῆς Ὑδρας, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πολιτῶν ἀγνοεῖ τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῇ· ἀλλ' ἐρωτῶ τὸν σχεδιαστὰ τὴν ἀναφορὰν, γνωρίζει ἤ μὴ πῶς τὸν τρόπον ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος Δημογερόντων; Ἡ ἐσφαλμένη ἐκθεσις τῆς ῥηθείσης ἀναφορᾶς προδίδει τὴν σχεδιαστὴν αὐτῆς, ὅτι οὔτε πολίτης Ὑδραῖος εἶναι, οὔτε κάτοικος ἦτον τότε εἰς Ὑδραν, διὰ τὴν γνῶσιν τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν Δημογερόντων. Νομίζω ὅτι δὲν θέλει τὸν δυσαρεστήσῃ τὸ νὰ μάθῃ παρ' ἐμοῦ τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν τῆς διαληθρείσης ἐκλογῆς τῶν Δημογερόντων μιᾶς νήσου, εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι λαμβάνει τόσον μέρος.

Ὅτε κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα τοῦ 1830 ἔτους παρητηθέντων τῶν μελλῶν τῆς παστάσης Δημογεροντίας συνισταμένης ἀπὸ τοὺς Κυρίους Λάζαρον Κουντουριώτην, Δημήτριον Τσαμαδὸν καὶ Ἰωάννην Ὁρλάνδον, ἡ Α. Ε. διέταξε τὸν Διοικητὴν Κύριον Μαυρομαχίτην νὰ ἐνεργήσῃ νέαν ἐκλογὴν Δημογερόντων, ὁ Διοικητὴς ἐπροβάλεν εἰς τὰ δύο μέλη Κυρίον Κουντουριώτην καὶ Ὁρλάνδον ἔτι ἐν ἐνεργείᾳ Δημογερόντας, νὰ συγκαλέσωσιν εἰς ἐπιτόπιον συνέλευσιν τοὺς πολίτας, καὶ νὰ ἐκλέξωσι νέους Δημογερόντας· οἱ Κύριοι οὗτοι ἐπροσκέλεσαν εἰς τὴν συνέλευσιν μόνον δέκα πολίτας ἐκ τῶν προκριτωτέρων δηλαδὴ τοὺς Κυρίους Γ. Κουντουριώτην, Λάζαρον Τσαμαδὸν, Γεώργιον Γκιώνην, Σταμάτην Μπουδούρη, Βασίλειον Μπουδούρη, Νικόλαον Θ. Γκίκα, Δημήτριον Θεοδωράκη, Φραντσέσκον Βούλγαρη, Ν. Οἰκονόμον καὶ Α. Οἰκονόμον, καὶ οὗτοι τῇ προτροπῇ τῶν Δημογερόντων χειροτονηθέντες, δὲν ἐξεύρω διὰ ποίου ψηφίσματος, ἐκλογαῖς καὶ ὑποψήφιοι συγχρόνως, διηρέθησαν εἰς δύο μοίρας ἀνὰ πέντε ἐκάστη, με συμφωνίαν νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐκείνης, ἥτις ἤθελεν λάβει τὸν λαχὸν, ἀφ' οὗ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἐγένετο συγχρόνως λόγος ὅτι, ὄντος ζημιώδους τοῦ χρέους τούτου εἰς τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντα τῶν Δημογερόντων, μετὰ τριμηνίαν θέλει παραιτησάσθαι τὸ βάρος. Ὁ λαχὸς καὶ ἀκολουθῶς ἡ ἐπικύρωσις τῆς Κυβερνήσεως ἔδωκε τὰ Δημογεροντικὰ χρέη εἰς τοὺς Κυρίους Α. Τσαμαδὸν, Γ. Γκιώνην, Β. Μπουδούρη, Ν. Οἰκονόμον καὶ Δημήτριον Θεοδωράκη· εἰς τὸ τέλος τῆς τριμηνίας οἱ Δημογερόντες οὗτοι ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν αἰδίαν νὰ παραιτηθῶσι, τὸ αὐτὸ ἐπανέλαβον καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς πενταμηνίας. Τότε ὁ Κύριος Ν. Θ. Γκίκας ἀντεκατεστάθη διὰ προσκλήσεως τοῦ Διοικητοῦ, εἰς τόπον τοῦ Κυρίου Α. Θεοδωράκη ἀναχωρήσαντος ἐξ Ὑδρας, καὶ ἐκ τρίτου ἐζήτησαν τὴν αἰδίαν τὴν παραιτήσεως τῶν οἱ εἰρημένοι Δημογερόντες· συγχρόνως δὲ ἀναχωρήσαντος τοῦ Κυρίου Β. Μπουδούρη, ὁ Διοικητὴς ἐπροσκέλεσε τὸν ὑποφαινόμενον νὰ ἀντράξῃ τὰ χρέη τοῦ ὀνόμα μου ἔκαμιν ἀπορίαν εἰς τὸν σχεδιαστὰ τῆς ἀναφορᾶς, πῶς τάχα νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν σειρὰν τῶν Δημογερόντων, ἐνῶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν κατάλογον τῶν δέκα προσκληθέντων πολιτῶν· ἂν ἦτον πολίτης τῆς Ὑδρας καὶ φίλος τῆς ἀκριβοῦς ἐνεργείας τῶν ψηφισμάτων, ἔπρεπε νὰ

ἀπορήσῃ διὰ τί τὰ μέλη τῆς πρώτης Δημογεροντίας νὰ προσκαλέσωσιν μόνον δέκα πολίτας εἰς ἐπιτόπιον συνέλευσιν, καὶ ὅχι νὰ ἀπορήσῃ ἂν ὁ Διοικητὴς, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ὁπωσοῦν τῆς ἐλλείψεως τῶν πρώτων Δημογερόντων, ἔθεσεν μεταξύ τῶν νέων ἕνα, ὅστις καὶ τοι ἐκτός τοῦ καταλόγου τῶν δέκα πολιτῶν, ἔχει ὁμῶς τὴν τιμὴν νὰ εἶναι ὡς ἦτον πάντοτε εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐπολήπτων προκριτωτέρων τῆς Ὑδρας με ἀρκετὰς χρηματικὰς θυσίας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος, καὶ με προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις, χρηματίας ἀρχηγὸς ἐνόπλου σώματος κατὰ τοῦ ἐγθροῦ, καὶ κατὰ κειρὸν τιμηθεὶς με τὴν ἀντιπροσωπίαν τῆς Ὑδρας εἰς Τριπολιτσάν κατὰ τὸ 1823, καὶ ἀκολουθῶς μέλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἀδίκως προσάπτεται ὡς παρνομία εἰς τὰ μέλη τῆς Δημογεροντίας ἡ παράτασις τῆς διαρκείας τῶν χρεῶν τῶν, καὶ ὅτι ἐκ τούτου κατήντησαν εἰς θέσιν ἀμηχανίας. Ἡ διάρκεια τῶν χρεῶν τῆς Δημογεροντίας οὔτε ἐκκλονίσθη, οὔτε ἠδύνατο νὰ κανονισθῇ ἀπὸ δέκα μόνους πολίτας. Ἡ δὲ τριμηνιαία προθεσμία ἀφῆθη εἰς τὴν θέλησιν τῶν Δημογερόντων, καὶ εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τῶν πολιτῶν ἐν γένει. Καὶ μολονότι οἱ πολῖται ἀποδεχόμενοι εὐχαρίστως τὰς πράξεις τῶν Δημογερόντων, δὲν ἀπέδειξαν πώποτε θέλησιν ἀλλαγῆς αὐτῶν, οὗτοι μ' ὅλον τοῦτο ἔδωσαν τρίς τὴν παραιτήσιν τῶν.

Ἡ παράτασις λοιπὸν τῶν χρεῶν τῶν ἀποδεικνύεται τρανώτατα προερχομένη ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν ἔλαβον οἱ πολῖται ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν· καὶ τῷ ὄντι πῶς δύνανται νὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς παρούσης Δημογεροντίας διετηρήθη ἡ πλέον μεγάλη εὐταξία καὶ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν, ἐκτελέσθησαν ἀκριβῶς αἱ ἀποφάσεις τῶν Κυρίων καὶ τὰ διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐτιμωρήθησαν οἱ ἀτακτοὶ μέχρι καὶ τῶν πλέον ἰσχυρῶν εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἐσυστήθησαν σχολεῖα, καὶ ἀνηγέρθη ἐκ θεμελίων νέον περιφανεῖς, ἐσυνάχθησαν αἱ μικραὶ πρόσοδοι τῆς νήσου, πρῶγμα διόλου νεοφανές εἰς αὐτὴν, ἐγένεον διάφοροι καλλωπισμοὶ εἰς τὴν πόλιν, ἐπεδιορθώθησαν δρόμοι, φρέατα καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἀποσιωπῶ.

Ἡ ἀμηχανία εἰς τὰς πράξεις τῆς Δημογεροντίας δὲν ἐφάνη ἄλλοτε, παρ' ὅταν πολῖται τινὲς μισθωμένοι ἀνεφάνησαν ἐνοπλοὶ εἰς τὴν πόλιν μας, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐν Λιμένι τῆς Μάνης συμβάντων.

Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς ἐκθεσις τῶν ὕμων ἀφορῶσι τὴν προσβαλλομένην Δημογεροντίαν ἀπὸ τὸν σχεδιαστὴν τῆς ἀναφορᾶς ἥτις προετοιμασθεῖσα εἰς οἰκονομικὰ, ἐφέρθη, ὡς καὶ ἄλλαι, εἰς μίαν συνέλευσιν τινῶν πολιτῶν καὶ ὑπεγράφη τῇ ἰδίᾳ στιγμῇ.

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 27 Ἰουνίου 1831.

Ο φίλος σας Γ. Κιβωτός.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Νικόλαος Ἰερδάνου Ἐυνεπέκογλου Κεϊσαρεὺς, εἰκοσιπενταετὴς τὴν ἡλικίαν, μέγιστος τὸ ἀνάστημα, μελαγχροὺς καὶ μαυρομμάτης, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1827 ἦλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σύραν, κέκειθεν ἐγένεν ἀφῆς. Ὁ πατὴρ του ἐλθὼν εἰς ἀναζήτησίν του εὐρίσκεται εἰς Ναύπλιον παρὰ τῷ Κυρίῳ Α. Μαυροκεφάλῳ, καὶ παρακαλεῖ, ὅστις τῶν ὁμογενῶν, ἢ ἀλλογενῶν γνωρίζει τι ἐγένετο ἐν οὗτῳ, φιλανθρωπικὰ κινούμενος, νὰ μηνύσῃ αὐτὸν ἢ κατ' εὐθείαν ἢ διὰ τοῦ Ἐκδότου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

ας βάσεις της διαχωρίσεως τὰς ὑπὸ τῶν πέντε Αὐλῶν
 ποιήσας, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας ἐθεώρει ἐαυτὸν
 λεύθερον νὰ κινηθῇ ἀφ' ἐαυτοῦ διὰ νὰ καταπαύῃ τὴν
 ἀτάσθαλιν τῆς ἀβεβαιοτήτος, ἥτις ἦτο τόσον ἐπιβλαπὴς
 εἰς τοὺς ὑπηκόους του.

Διὰ δευτέρας διακοινώσεως, τὴν 24 Μαΐου, οἱ ἐπίτρο-
 τοὶ οὗτοι ἐζήτησαν νὰ μάθωσι, ποία ἀποκρίσεις ἐδόθη ἀπὸ
 τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ΚΒ Πρωτόκολλον, τὸ
 ποῖον δὲν ἀμφισβallestον ὅτι ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτήν, ἐπειδὴ
 τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῇ ἡ Α. Μ. τὰ
 ὄντα μέτρα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀξιοπρεπείας,
 καὶ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Ὀλλανδίας.
 Ἐν τρίτῃ ἄλλῃ διακοινώσει τῆς 25 Μαΐου παραπο-
 ρεῖται διὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ λόρδου Πονσόμδου πρὸς τὸν
 ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργὸν τοῦ Βελγίου Κύριον Λεβὼ.
 καὶ θετικῶς διαμαρτυροῦνται καθ' ὅλων, ὅσα αὐτὸς ἐπρότει-
 νε περὶ πιθανῆς παραχωρήσεως τοῦ μεγάλου δουκάτου τοῦ
 Λουξεμβούργου. “Ὁ λόρδος Πόνσομδης (λέγου) μετέρχο-
 νται ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν τὸν ἔδωκε, καὶ ἐθερά-
 πευτε μὲ ματαίως ἐλπίδας τὸ ἀγένητον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον
 χαρακτηρίζει τοὺς ἐπαναστάτας. Καταπατεῖ τὰ δίκαια
 τοῦ Βασιλέως μὲ ὑποσχέσεις ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένας
 εἰς τοὺς λόγους τῶν ὁργάνων τῆς Α. Μ. τῶν τε ἐν Ἀγγα
 καὶ τῶν ἐν Λονδίῳ.”

Τὴν 26 ἀπεκρίθη τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν διακοινώσιν
 τῆς 24 λέγον ὅτι, κατὰ τὰς ἐκ Βρυξελλῶν εἰδήσεις, οἱ Βέλ-
 γαι δὲν εἶχον συγκατατεθῇ εἰς τὰς βάσεις τῆς διαχωρί-
 σεως, ὅτι ὁ λόρδος Πόνσομδης εἶχε μετακαλεσθῇ, καὶ ὅτι
 εἶχε διαταγῇ παρὰ τοῦ ἡγεμονοῦ του καὶ ὁ στρατηγὸς
 Βελιάρδος ὡταύτως νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ Βρυξελλῶν καὶ ὅτι
 κατερίνετο τὸ Συμβούλιον περὶ τῶν μέτρων, ὅσα πρέπει νὰ
 ληφθῶσι διὰ νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑποσχέσεις αἱ γινόμεναι
 παρὰ τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων ὡς πρὸς τὸν Μ. Βασι-
 λέα τῶν Κάτω-Χωρῶν.

Τὴν 27 ἀπεκρίθη τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν διακοινώσιν
 τῆς 25, διακηρύττον ὅτι δὲν ἔχει κάμειαν εἰδήσιν περὶ τῆς
 ἐπιστολῆς τοῦ λόρδου Πονσόμδου, καὶ ἀναφέρεται ὅπως
 διόλου εἰς τὸ ΚΔ Πρωτόκολλον τῆς 9-21 Μαΐου ὅτι τὸ
 Πρωτόκολλον ἐκεῖνο περιείχε τοεὶς κυρίου ὅρους, ὅτι
 τὰ μέσα τοῦ νὰ βεβαιωθῇ τὸ Λουξεμβούργον εἰς τὸ Βέλ-
 γιον ἤθελεν συμφωνηθῇ κατὰ συναινέσιν ἀμφιτέρων τῶν
 μερῶν, ὅτι ἡ κυριότης τοῦ μεγάλου δουκάτου δὲν ἤθελεν
 ἐμολογηθῇ εἰς τὸ Βέλγιον εἰμὴ ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ πρὶν
 εὐστὴ ἔλλογον τινὰ ἀποζημιώσιν, ὅτι αἱ πέντε μεγάλαι
 Δυνάμεις δὲν ἤθελεν κάμει τὴν περὶ μεταλλαγῆς ταύτης
 πρότασιν, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἤθελεν στέρξει οἱ Βέλγαι εἰς τὰς βά-
 σεις τῆς διαχωρίσεως τὰς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τεθείσας
 καὶ παραδεχθεῖσας ἤδη ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Κάτω-Χω-
 ρῶν. Τὸ Συμβούλιον δὲν θέλει νὰ ἐναντιωθῇ οὐδαμῶς εἰς
 τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ Μ. Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χω-
 ρῶν, τοῦ νὰ πράξῃ ὅπως κρίνῃ καλλίτερον, ὅχι δὲ μόνον δὲν
 καθίσταται αὐτοῦ τοῦ δικαίου του, ἀλλὰ καὶ εὐλαδῆται
 αὐτὸ μάλιστα καὶ ὅτι τοιοῦτον αἰσθημὴ ἔχον, ζητεῖ, ὅσον
 τὸ δυνατόν, νὰ συστήσῃ συμβιβασμὸν, ἀρμόδιον εἰς τὴν
 εὐδαιμονίαν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν
 σκοπὸν τοῦτον διὰ μέσων, τὰ ὁποῖα ἤελε εἰσφέρει ἡ Α. Μ.
 ἀρμόδιον νὰ παραδεχθῇ διὰ τε τὴν ἐπίστασιν τῶν ἰδίων
 αὐτοῦ συμφερόντων καὶ διὰ τὴν στεγνώσιν τῆς εἰρήνης
 ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τοιοῦτον ἐπιθυμεῖ αὐτὸς, ὅσον καὶ
 αἱ πέντε μεγάλαι Δυνάμεις. (Ἐφημερὶς τῆς Μάχης.)

Ποικίλα.

Περὶ τῶν δημοσίων προσόδων τῆς Ἀγγλίας κατὰ
 τὴν ἀρχὴν ἐκάστης βασιλείας ἀπὸ Ἰακώβου
 τοῦ Α' μέχρι Γουλιέλμου τοῦ Δ'.

Ἐπὶ τῆς ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον	Λίτρ. Στερλ.
Ἰακώβου τοῦ Α' κατὰ τὸ	1603 ἔτος 600,000
Καρόλου τοῦ Α'	1625 — 896,819
Ἐπὶ τῆς Δημοκρατίας	1648 — 1,517,247
Καρόλου Β'	1660 — 1,800,000
Γουλιέλμου καὶ Μαρίας	1688 — 2,801,855
Ἄννης	1701 — 3,895,285
Γεωργίου τοῦ Α'	1714 — 5,691,803
Γεωργίου τοῦ Β'	1727 — 6,762,643
Γεωργίου τοῦ Γ'	1760 — 8,543,548
Γεωργίου τοῦ Δ'	1820 — 46,132,634
Γουλιέλμου τοῦ Δ'	1830 — 47,139,813

Δὲν ἐμπεριέχονται δὲ εἰς τὰς ποσότητας ταύτας τὰ
 τῆς εἰσπράξεως ἐξόδα, λογιζόμενα εἰς 5 ἕως 6 ἑκατομμύ-
 ρια Λιτρ. Στερ.

— Περὶ τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἀγγλίας.
 Γεώργιος ὁ Γ' ἐβασίλευσε 59 χρόνους, 33 μὲν ἐν πολέμῳ,
 26 δ' ἐν εἰρήνῃ. Τὸ χρέος ἐπὶ τῆς ἐνθρονίσεώς του ἦτο
 120,000,000 Λιτρῶν Στερλιγγῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου
 του ἀνέβαινεν εἰς 840,000,000. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος εὗρε τὰ
 ἐτήσια τέλη (imposts) λογιζόμενα εἰς 6,000,000 Λ. Στερλ.
 καὶ τὰ ἄρσην εἰς 60,000,000 Λ. Στερλ. ἐμπεριλαμβανο-
 μένων καὶ τῶν τῆς εἰσπράξεως ἐξόδων. Ὑπολογίζονται δὲ
 ὅτι οἱ φρονευνέστες ἄνθρωποι κατὰ τὸ διάστημα τῶν 33 χρό-
 νων τοῦ πολέμου δὲν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν δύο ἑκατομ-
 μυρίων. (Ὁ Χρόνος.)

Εἴ, τῶν ἐν Τυλωτῇ φυλακωμένων ἀπεφάτισε νεωττί
 ν' ἀποθάνῃ διὰ τῆς νηπτείας. Ἰδὲν, λέγει ἡ ἐφημερὶς τοῦ
 Μπίου ἐκείνης τῆς πόλεως, παρήλθον τεσσαράκοντα ἡμέ-
 ραι καὶ αὐτὸς δὲν παίρνει εἰμὴ νερὸν καθαρὸν κατήντησε δὲ
 εἰς ὑπερβολικὴν ἰσχυρότητα, ἀλλ' ἀκόμη φυλάσσεται δύναμις
 εἰς αὐτόν. Εἶναι πιθανόν ὅτι ἐὰν ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἐδοκί-
 μαζε τὴν νῦν νὰ πάσῃ τριφῶν, ἦτον ἀδύνατον νὰ τὸ κάμῃ.

(Γεργίσι. Παρατηρητή.)

Δωρεὰ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Περὶ τὴν Μοῦσιν τῆς Λευκοῦς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἁγίου
 Πέτρου ἀνεκαλύφθησαν αἱ ἐξῆς ἀρχαιότητες, τὰς ὁποίας ὁ
 φιλόκαλος ἡγεύμενος αὐτῆς ἐπροθυμήθη ν' ἀφ' ἐρώτη εἰς τὸ
 Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ἀποδείξας πότον ἀξίως ἐκτιμᾷ τὰ πα-
 λύτιμα ταῦτα λείψανα τῆς τέχνης καὶ εὐφυΐας τῶν προ-
 γόνων μας.

Ἀνάγλυφον παριστῶν ἄνδρα πελεμιστὴν μὲ τὸν ἵππον
 του, καὶ ὑπηρέτην προσφέροντα αὐτῷ τὴν περικεφαλαιαν.

Ἀνάγλυφον γυναικὸς καθημένης, μὲ ἄλλα σύμβολα
 καὶ ἐπιγραφὴν.

Τμήμα ἀναγλύφου παριστῶντος λιτανείαν, ἢ συνάθροισιν.

Τμήμα ἀναγλύφου διεφθαρμένου Σατύρου.

Λείψανον χερσὶ κεφαλῆς.

Ἀγάλμα γυναικὸς Καρτιάγιδος εἰς τέσσαρα τμήματα.

Τμήμα ἀρχιτεκτονικόν.

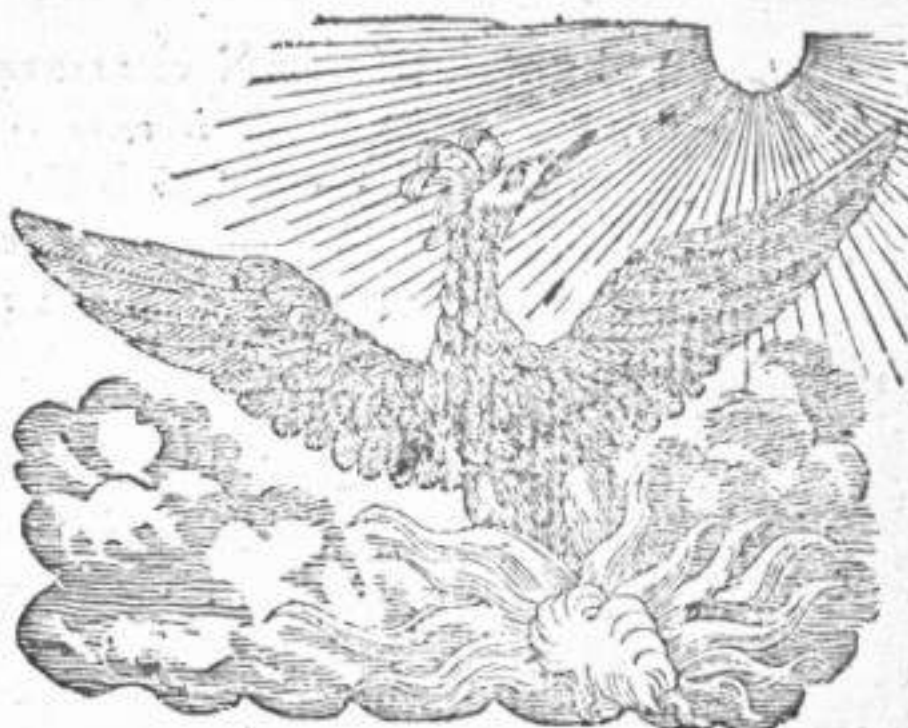
Τρία τμήματα ποδῶν καὶ χειρῶν.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
 Ἔτησίαν . . . . . Φεβρουάριος 36
 Ἑξαμηνιαίαν 18
 Τριμηνιαίαν 9
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 1,945.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟῦ
 ΝΑΥΤΙΚΟῦ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
 Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀρτίως ἐπίσημον δια-
 κοίνωσιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ῥωσικοῦ Πρεξένου Κ. Α.
 Μυστοξύδη, διὰ τῆς ὁποίας ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ
 Κυβέρνησις λαβοῦσα μέτρα νὰ καθυποτάξῃ διὰ τῶν ὅπλων
 τοὺς κατὰ τὰ μέρη τοῦ Ὀλύμπου ληστὰς, ἐκήριξεν ἀπο-
 κλεισμένα τὰ παράλια ἐκεῖνα.

Ὁ ἀποκλεισμός ὅτος θέλει ἐκτείνεσθαι ἀρχόμενος ἀπὸ
 τὴν Αἰκατερίνην μέχρι τοῦ Τσαϊασίου, καὶ ἀπὸ τὸ Μπα-
 μπὰ Κιουπρί ἕως εἰς τὸ Πλαταμῶνα.

Αὐτὴν τὴν ἐπίσημον διακοίνωσιν κατὰ διαταγὴν τῆς Α.
 Ε. σὰς γνωστοποιεῖ ἡ Γραμματεία αὕτη, καὶ σὰς προσ-
 καλεῖ νὰ ἐκδώτετε αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν
 διοικητὴν σας Ὑπουργοὺς μετὰ τὴν ἀνάγκην, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέ-
 πωσιν εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ λιμένας τῆς περιφερείας σας ἀπι-
 πλέοντα ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα νὰ πλησιαζῶσι τὴν ἀνω-
 τέρῳ σημειωθεῖσαν γραμμὴν διότι ἄλλω, εἰς τὴν τῶν πλοι-
 ἀρχῶν ἢ ἐλε παραβῇ τὰ διαταγόμενα, οὗτος δὲν θέλει ἔχει
 τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἰουλίου 1831.

Ὁ προσωρινὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπο-
 ρικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Ἰουλίου.

Χρὲς ὁ Ἐξ. Χάτορος Κυβερνήτης. ὑπέστηεν εἰς ἄργον,
 καὶ αὐριο, ἡ μεθύριον περιμένεται νὰ ἐπιστρίψῃ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 21 Μαΐου. — Τὸ στρατεύμα μας συν-
 αθροίζεται εἰς τὴν Πράγαν, καὶ, καθόσον συγχωρῶν τὰ ὀλι-
 γιστεύσαντα μέσα μας, θέλει εἶναι ἐντὸς ὀλίγου εἰς κατὰ τλα-
 σιν νὰ πλεμήσῃ. Πιστεύουν τώρα ἐνταῦθα ὅτι ἡ τύχη τῶν εἰς
 τὴν Λιθουανίαν σταλθέντων στρατευμάτων θέλει κρίνει τὰ
 τῆς ἐφετείας ἐκστρατείας. Κατὰ τὸ παρὸν φαίνεται ὅτι
 αἱ Δέσεις τῶν στρατευμάτων εἶναι αἱ ἐξῆς. Εἰς τὴν Ὀ-
 στερολέγκαν, Λόμζαν, Τυκοξύνον καὶ Βιαλιστόκ ἴστανται οἱ
 Ῥῶσοι, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς Χλαπόδσκις ἠνώθη κατὰ τὸ
 δάσος Βεισθούρμ με τοὺς Λιθουανούς ἐπαναστάτας, ὁ δὲ
 στρατηγὸς Γιελγούδ καταβαίνει παρὰ τὸν ποταμὸν Νιέμεν
 πρὸς τὸ Σοπεξκίον. Παρὰ τὴν Μαριάμπολιν στρατοπε-
 δεύει ὁ στρατηγὸς Σάκκην. Εἰς τὸ Σεζάκι καὶ Ἰάνσβορκον
 εὐρίσκονται οἱ ἀποστάται. Εἰς τὴν Ῥοσίενναν ὁ στρατη-
 γὸς Πάλην. Περί τὴν Βίλναν διατρέχουν οἱ ἀποστάται.
 Ἐν τῇ Ποδλαχᾷ οἱ μὲν Ῥῶσοι κατέχουν πάντοτε τὴν
 Σιέδλεκ, καὶ αἱ προφυλακαὶ τῶν ἐκτείνονται ἕως εἰς τὸ Κα-
 λουζίνον, οἱ δὲ ἡμέτεροι εὐρίσκονται εἰς τὴν Μινσκόν. Καὶ
 περὶ τὸ Λουβλίνον δὲ αἱ Δέσεις καταλαμβάνονται ἀλληλο-
 διαδόχως κατὰ τὰς περιστάσεις. (Καθολ. Ἐφημ.)

Αὐτόθεν, 22 Μαΐου. — Τὸ στρατηγεῖον τῶν Πολωνῶν
 εὐρίσκεται ἐν τῇ Πράγῃ, τὸ δὲ πλεῖστον ἱππικὸν στρα-
 τοπεδεύει ἐντεῦθεν τῆς Βιτούλης παρὰ τὴν μητρόπολιν.
 Τὸ ἐλαφρὸν Ῥωσικὸν ἱππικὸν ἐφαίη εἰς τὰ ἐντεῦθεν τοῦ
 Πουλτούσκου παρὰ τὴν Σιερόκ, ἀλλὰ δὲν πιστεύουν ὅτι
 ἠκολούθησεν τὴν διεύθυνσιν ταύτην τὸ κράτιστον τοῦ στρα-
 τοῦ. Κατὰ τινὰ ἀξιωματικὴν σημειώσιν τῆς 20 Μαΐου εὐρί-
 σκοντο κατὰ τὴν 13 ἐν τῇ Βαρσοβίᾳ 105 νοσοῦντες ἀπὸ
 Χολέρρρειαν, εἰς αὐτοὺς δὲ προστεθήσαν τὴν 14 καὶ 15 ἄλ-
 λοι 21, ἐκ τῶν ὁποίων ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 66 εἶχον
 ἰαθῇ, 5 ἀπέθανον καὶ 55 ἔμενον κατὰ τὴν 14 ἀσθενεῖς.
 Εἰς δὲ τὰ χωρία ἡ νόσος ὀλιγοστεύει σημαντικᾷ.

(Αὐστρ. Πατριστητής.)

Αὐτόθεν, 1 Ἰουνίου. — Προχθὲς τὸ συνέδριον τῶν Νουν-
 τίων μετὰ πολλῶν ἡμερῶν σύσκεψιν ἔψηφον ὅρητε περὶ τοῦ
 προβουλεύματος τοῦ ἀποδελαιόντος τὴν ἀλλαγὴν τῆς Κυ-